

РЕШЕНИЕ

№ 5886

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **6440** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. с чл.145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Ч. Х. Т. гражданин на И., срещу решение № 309/08.05.2012г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл. 75, ал. 1, т.2 и 4 от ЗУБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Жалбоподателят счита, че обжалваният административен акт е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон, неправилен е и необоснован. Доводите му в тази насока са следните: Административният орган (АО) не е обсъдил всички правнозначими факти и обстоятелства. Налице са противоречия в мотивите. Неправилно АО е приел, че твърденията на Т. (бежанската история) са недостоверни. Неправилни са изводите на АО относно обстановката в И. и тенденцията за връщането на бежанци обратно в И.. АО се позовава избирателно на информацията относно обстановката в И.. Жалбоподателят цитира подробно доклад на ВКБООН от 2011г. относно обстановката в И., като счита, че е АО е „спестил“ тази общодостъпна информация. АО е разгледал едностранчиво и формално бежанската история – в нарушение на чл.15, б.“в“ от Директива 2004/83/ЕО. АО е нарушил също чл.75, ал.2 от ЗУБ относно доказването, липсата на доказателства и презюмирането на достоверност на бежанската история. АО не е спазил също нормите на Европейската харта за правата на човека и на СЕО относно преследването от недържавни субекти. АО е следвало да събере актуална

информация. Не е спазена процедурата по уведомяване на лицето за правата му. Жалбоподателят моли съда да разгледа искането за закрила индивидуално и в съответствие с чл.142, ал.2 от АПК. В съдебно заседание жалбоподателят моли съда да отмени решението на ДАБ, тъй като е тук (Б.) от година и половина, наел си е жилище, интегрирал се е, живее спокойно и тук животът му харесва. В И. си имал лични проблеми и не е добре да се върне там.

Ответникът по жалбата - Председателят на ДАБ при МС не изпраща представител и не взема становище.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът приема от фактическа и правна страна следното след като обсъжда становищата на страните и събраните доказателства: __

От фактическа страна се установява следното:

Административното производство е започнало с регистриране на кандидата с молба рег. № УП-561/14.07.2011г. по описа на ДАБ (лист 61 от делото). На същата дата е съставен регистрационен лист с приложение (л.59-60). Същия ден молителят е запознат чрез писмени указания (л.62-66) с превод за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации (л.67), предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Съгласно декларираните и отразени в регистрационен лист данни, молителят е с иракско гражданство, кюрд по етническа принадлежност, [дата на раждане] в И., гр С., живял в [населено място], област С., по религия сунит, с основно образование, с професия общ работник, говорещ кюрдски, неженен.

На 15.07.2011г. с молителя е проведено първо интервю (л.52-56) Той потвърждава самоличността си и другите данни съгласно регистрационния лист. Заявява, че заминал от И. за Т., нелегално на 10.07.2011г., с помощта на трафикант, скрит в камион. На 13.07.2011г., скрит в друг камион, преминал в Б.. С него било и друго лице – Ж. И.. Заедно с него хванали такси до РПЦ-с.Б.. Т. заявява, че е искал да дойде в Б. и не смята да я напуска. Като причини да получи закрила сочи, че разбрал от интернет, че Б. е хубава държава.

С решение № 2763/29.07.2011г. (л.50) на решаващ орган при ДАБ, е образувано производство за предоставяне на статут на лицето в Р. Б.

На 17.08.2011г. с чужденеца е проведено второ интервю (л.46-47). На него кандидатът заявява, че напуснал И. заради общата обстановка и войната там и в неговия район – К.. Решил да да търси по-спокоен живот. Имал проблеми с близките си. Те били против да се омъжи за едно момиче и затова избягал. Желаете да получи закрила и да живее спокойно.

На 20.09.2011г. с чужденеца е проведено трето интервю (л.35-39). На него кандидатът представя удостоверение за раждане и лична карта (л.25-28). Заявява, че не е членувал в политическа партия. Не е ходил в казарма. Работел като строителен работник на различни места. Не бил женен. Оженил се вече в Б. – удостоверение за граждански брак, сключен на 12.09.2011г. (л.30). Потвърждава обстоятелствата по напускане на И. и влизане в Б.. Познавал лице на име Н., кюрд, живеещ в С., където същият има магазин за мебели. Т. му помага в магазина. Знае, че няма право да работи в Б., затова иска да получи документи и да работи спокойно. Като конкретен повод да напусне страната си посочва неспокойната обстановка в района, в който живял. Като конкретен повод да напусне И. сочи - „В К. има война и няма работа. Реших да потърся по-добър живот и работа в страна от Европейския съюз. Имах и проблеми с

роднините си, които не ми разрешиха за момиче, за което исках. Затова избягах от И..“ Заявява, че не е преследван от властите в И.. Заявява, че не е имал проблеми с терористи или въоръжени групировки. Счита, че обстановката в И. е неспокойна и го е страх да се върне. На въпрос защо не се е преселил да друго място в И. отговаря, че го е било страх да го стори и нямал финансова възможност. Конкретното му искане към Р.Б. е „Искам закрила и статут на бежанец, за да мога да живея тук“. На въпрос - каква закрила и от кого – отговаря – „Имах проблеми с близките си и не желаех да живея повече в К..

Към административната преписка са приложени справки на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ при ДАБ относно ситуацията в И. от 18.06.2011г. и 03.02.2012г. (л.22-24 и 14-21).

Справката от 18.06.2011г. касае конкретно Кюрдската автономна област (КАО), в която попада и областта С., откъдето е кандидатът. Справката е актуална към датата, на която кандидатът е напуснал И. – юли 2011г. Според нея обстановката в северните провинции на И., включително в областта С., е относително стабилна. През 2009г. в КАО са проведени избори за парламент на К., които са преминали спокойно. В КАО действа местна полиция и „пешмергета“ – въоръжени сили на двете основни политически партии, както и „асаиш“ сили за сигурност и разузнаване. Съществувала информация за строго отношение на полицията и пешмергетата към лица, за които информация, че са размирни елементи, както и за единични случаи на заплахи срещу журналисти. Властите в КАО като цяло са в състояние сигурност и закрила на жителите. Актовете на насилие със случайни жертви са малобройни. Според цитиран от справката доклад на А. интернешънъл КАО е най-стабилната област в И. по отношение на сигурността. Бежанците, които се завръщат в КАО, нямат проблеми с властите. Според справката различните държави от ЕС оценяват обстановката в КАО по следния начин - Великобритания, Ш., Н., Х. и У. я приемат за стабилна; Ф. и Г. преценяват всеки конкретен случай индивидуално; Ф. приема, че съществува и възможност за вътрешно преселване в КАО.

Справката 03.02.2012г. се отнася за И. като цяло. Съдържа противоречиви, в това число и негативни оценки за положението в И. на различни организации. Доколкото обаче в тази си част справката не се отнася за областта на кандидата, съдът не я обсъжда. Едва в малка част в края си справката касае К.. В тази част се сочи, че според ВКБООН К. остава стабилен и спокоен, „състоянието на сигурността е значително по-добро отколкото в останалата част на страната.“

Цитираният подробно в жалбата доклад на ВКБООН за 2011г. наистина съдържа и негативни оценки за положението в И.. Те обаче се отнасят най-вече до икономическите условия („Липса на социални услуги и висока безработица“), както и битовите „окайни условия“ за завърналите се бежанци и липсата на сигурност. Проблемът с липсата на сигурност обаче е споменат само в контекст, касаещ завърналите се бежанци, настанени в лагери и то в други части на И., а не в КАО. С оглед това съдът намира, че цитираният доклад не подкрепя тезата на жалбоподателя.

. След изясняване на бежанската история и на основание приложените по делото справки за ситуацията в И., интервюиращият орган е изготвил становище (л.31-34) до председателя на ДАБ, в което мотивирано предлага на кандидата да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Като е обсъдил описаните по горе обстоятелства АО е постановил решението си (л.9-12).

АО е приел, че молбата за закрила с бежански статут е неоснователна; че мотивите на кандидата не попадат в обхвата на ЗУБ и не е налице риск за живота и свободата му в държавата на произход; че лицето не е обосновало страх от преследване; че единствената, посочена от лицето, причина да напусне И. е нежеланието на роднините му да се омъжи за дадено момиче; че спрямо лицето не са установени дискриминационни или други мерки, водещи до риск от преследване.

АО е приел, че липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Лицето не излага твърдения за реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, екзекуция, нечовешко или унизително отнасяне. АО е разгледал случая и във връзка с възможността за прилагане на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при „тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт“ Преценил е, че такава възможност не е налице за конкретния случай и конкретно с оглед обстановката в КАО.

С оглед това АО е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Ч. Х. Т. .

Решението е връчено на 01.06.2011г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез органа на 15.06.2011г., видно от копие на пощенски плик (л.8), тоест в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на АА. Поради това същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ – „председател на ДАБ“. Спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ. Противно на изложеното в жалбата - че не бил информиран за правата си - на оспорващия е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в Р.Б.. Всички интервюта с кандидата са проведени с преводач на разбираем от него език (кюрдски).

Съдът намира, че обжалваното решение е издадено в съответствие с материалния закон и целта му. Съображенията на съда са следните:

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ Р. Б. предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В чл.81, ал.4 и ал.5 на ЗУБ се определя що е преследване по смисъла на закона - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. При това не е достатъчно подобен вид преследване да е характерно за дадената страна поначало, преследването трябва да е било насочено конкретно спрямо търсещото закрила лице. Затова и твърденията на всяко търсещо закрила лице следва да се ценят конкретно и строго индивидуално.

В разглеждания случай жалбоподателят нито в молбата си, по която е започнало производството, нито на трите проведени с него интервюта, нито в жалбата си срещу решението на ДАБ, нито пред съда - не е посочил такива конкретни обстоятелства, които да могат да попаднат в пределите на понятието „преследване“, посочени по-горе:

В първото интервю единствената причина за търсената закрила – „Б. е хубава страна“ - дори не загатва за преследване.

Във второто интервю се появява и твърдението за проблем с роднините във връзка с нежелания от тях брак. Нито в това интервю обаче, нито по-късно, включително и в жалбата си, чужденецът не е описал тези проблеми като нещо извънредно, казва само – „Близките ми бяха против ...“ „...не ми разрешиха“ (в третото интервю). Не са наведени данни, които да квалифицират тези проблеми на жалбоподателя като нещо повече от обикновени семейни противоречия, нещо повече - тези проблеми да се разглеждат като преследване или заплаха по смисъла на ЗУБ. Самият чужденец заявява на третото интервю, че се чува по телефона с роднините си – „Обаждат ми се по телефона“.

Във второто и в третото интервю освен проблемът с близките кандидатът не излага други обстоятелства за преследване. Нещо повече – на третото интервю кандидатът изрично заявява, че не е членувал в политическа партия, не е имал проблеми с властите, с терористи или въоръжени групировки.

Изявлението в съдебно заседание „Тук животът ми харесва“ също не насочва към причини, свързани с преследване, мотивирало го за напускането на И.. Неотносимо за предоставяне на закрила по ЗУБ е и обстоятелството, че кандидатът е сключил брак след идването си в Б.. Същото е от значение за уреждане на статута му на пребиваване по реда на ЗЧРБ.

С оглед горното съдът намира, че изложените от кандидата факти и обстоятелства не представляват основание за предоставяне на бежански статут по чл.8 от ЗУБ.

Относно извода на АО за липсата на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на кандидата по чл. 9 от ЗУБ съдът намира, че и в тази си част решението е законосъобразно. Споделя изцяло доводите на административния орган, че изложената фактическа обстановка не изпълнява никоя от хипотезите на чл.9, ал.1 от ЗУБ - молителят в държавата на произход да е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликти, както не са налице и предпоставките на чл.9, ал.8 от ЗУБ (други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците). Самият кандидат не твърди подобно нещо. Той наистина споменава във второто и в третото интервю за неспокойната обстановка в И., но не го свързва конкретно със себе си и своята бежанска история. Освен това според цитираните справки положението конкретно в КАО е стабилно. (Налице са единични случаи на полицейски тормоз над журналисти и „размирни елементи“, но Т. не попада в тези категории). Цитираният в жалбата доклад на ВКБООН не се отнася за КАО, поради което не опровергава горния извод.

С оглед гореизложеното решението е правилно и в частта си относно непредоставяне на хуманитарен статут.

В горния смисъл е и актуалната практика на ВАС на РБ, Трето отделение, по спорове за предоставяне на бежански и хуманитарен статут на кандидати от И. – решение № 12653 от 15.10.2012г. по адм.дело № 234/2012г., решение № 10417 от 16.07.2012г. по адм. дело № 823/2012г., решение № 10425 от 16.07.2012 по адм. дело № 975/2012., решение №8776 С. от 19.06.2012 по адм.дело№609/2012.,решение№8005от 05.06.2012 по адм. дело № 16561/2011., № 5877от 25.04.2012 по адм. дело № 13613/2011г., в която се приема, че през 2011г. в И. не е налице ситуация на въоръжен конфликт.

По изложените съображения настоящият съд намира, че обжалваното решение № 309/08.05.2012г на Председателя на ДАБ е законосъобразно и жалбата на Ч. Х. Т. срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Ч. Х. Т., гражданин на И., срещу решение № 309/08.05.2012г на Председателя на ДАБ , с което е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)